

463. Ó, mennyeknek fényessége

Vad Péter Zsigmond

1. Ó, meny - nyek - nek fé - nyes - sé - ge, És szen - tek - nek di - csó - sé - ge,
2. Te - e - lőt - ted val - lást te - szünk, Hogy mi mind - nyá - jan vét - kez - tünk,

5
Bú - nő - sök - nek re - mény - sé - ge, E - gyet - len - egy se - gít - sé - ge!
Mél - tó ha - ra - god - ba es - tünk, És ö - rök ha - lált ér - dem - lünk.

3. Mert ímé, már a mi bűnünk Hatalmasan regnál bennünk,
Melyért a mi ellenségünk Követeli jussát bennünk.

4. Nincs szívünkben reménységünk, Nincs lelkünkben csendességünk;
Magunkban megfogyatkoztunk, Halál miatt nyomorodtunk.

5. Már könyörülj meg mirajtunk, Úr Isten, mert magunk vagyunk;
Szent Fiadért esedezünk: Szánj meg, és ne hagyj elvesznünk!

6. Vessed reánk szemeidet, Vedd el rólunk bűneinket,
Igazíts meg bűnből minket, Vigasztald meg szíveinket.

7. Dicsőítünk, szent Atyánkat, Véled együtt Megváltónkat,
És a mi Vigasztalónkat: A dicső Szentháromságot.